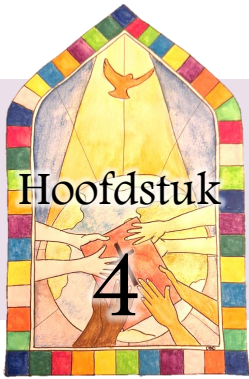

Zendingsgemeente

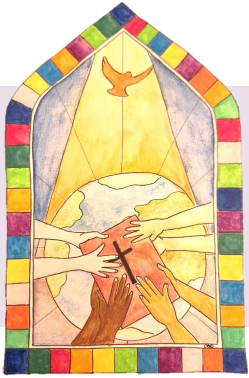
Zendingsgemeente

In dit hoofdstuk de weergave van de Pinksterdienst van zondag 19 mei 2024, een dienst in het kader van het kroonjuweel "Zendingsgemeente".

In een publicatie van de Bond staat over dit kroonjuweel: *zending is geen taak van de gemeente, het is haar wezen*". Een korte zin, een oneliner die kernachtig is, aan duidelijkheid niets te wensen overlaat en uitdaagt tot....., zeker in het kader van Pinksteren.

In dit hoofdstuk treft u aan:

- **De volledige orde van dienst**
- **De tekst van de verkondiging**
- **Enkele gesprekspunten n.a.v. dit kroonjuweel**

De volledige orde van dienst

Thema: Zendingsgemeente

Inleidende muziek op piano

Voorafgaand aan de dienst zingen we: Dit is een morgen als ooit de eerste - *NLB 216, couplet 1, 2 en 3*

De kerkenraad heet ons welkom en geeft de mededelingen door

Het dienstdoend kerkenraadslid overhandigt de Bijbel aan de voorganger

Staande zingen we: Huis van gebed – *Opwekking 869*

Ontsteken van de Paaskaars door iemand van de WZD

Moment van stilte, uitlopend op:

Samen zingen: Heilige Geest van God, vul opnieuw mijn hart - *Opwekking 343*

Bemoediging en groet

Samen zingen: Wij leven van de wind – *NLB 687, couplet 1, 2 en 3*

We bidden om een feestelijke en gezegende Pinksterdienst

Moment met de kinderen

Lied met de kinderen: Liefde, blijdschap, vrede – *ELB 461*

De kinderen gaan naar de nevendienst en nemen het licht mee

Als inleiding op de lezing van het Pinksterevangelie zingen we: Kom Heilige Geest Gij vogel Gods – *NLB 680, couplet 1 en 4*

We lezen uit de Bijbel:

- *Handelingen 2 vers 1 t/m 21*

- *Handelingen 9 vers 36 t/m 43*

Melanie zingt voor ons: De wind steekt op - Sela

(gemeente zingt het refrein mee)

Verkondiging: ***Pinksterfeest is zending***

(zending is geen taak van de gemeente, het is haar wezen)

In aansluiting op de verkondiging van de Pinksterboodschap zingen we: Zoekend naar licht, hier in het duister – *NLB 1005, couplet 1 t/m 5 (Nederlandse tekst)*

Presentatie over het werk van Care for Charity door Paul van den Berg.

Samen danken en samen bidden op het Pinksterfeest

Aandacht voor de collecte (gemeente en Care for Charity)

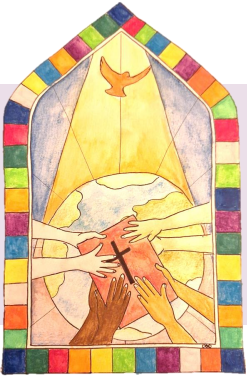
Staande zingen we ons slotlied: Er komen stromen van zegen – *JdH 57, couplet 1 en 2*

We ontvangen de zegen van God

Samen zingen: Er komen stromen van zegen – *JdH 57, couplet 3*

De voorganger overhandigt de Bijbel aan het dienstdoend kerkenraadslid

Uitleidende muziek op piano.

De tekst van de verkondiging

Op het eerste Pinksterfeest houdt de wereld z'n adem in. Als de Geest wordt uitgestort gebeurt er van alles in de schepping: het geluid van een krachtige windvlaag wordt gehoord en op de hoofden van de gelovigen verschijnen verdeelde tongen als van vuur.

Overigens, niet alleen met Pinksteren houdt de wereld z'n adem in en gebeurt er in de schepping van alles. Op alle kruispunten in het leven van Jezus, bij alle christelijke feesten die we vieren houdt de wereld z'n adem in en gebeurt er in de schepping van alles.

Met Kerst, als Jezus geboren wordt gaat de hemel open en zingen de engelen vanuit de hemel.

Op Goede Vrijdag, als Jezus sterft wordt het midden op de dag 3 uur lang donker als in de nacht en op het moment dat Jezus sterft beeft de aarde, scheuren de rotsen en gaan de graven open.

Op Paasmorgen, als Jezus opstaat uit het graf daalt een engel uit de hemel neer op de aarde.

Bij de Hemelvaart van Jezus wordt de zwaartekracht getrotseerd en wordt Jezus vanaf de aarde opgenomen in de wolken.

En op Pinksteren, (we zagen het al) is er het geluid van een windvlaag en zijn er verdeelde tongen als van vuur. Wat gebeurt er op al die momenten en dus ook op het Pinksterfeest wat we vandaag vieren? De tekenen laten zien dat wat gebeurt zo overweldigend, zo bijzonder is, dat zelfs de schepping z'n adem inhoudt en in eindeloze en intense verwondering reageert. En geraakt door het wonder wat gebeurt kunnen de discipelen niet anders dan vertellen! Immers, wat je raakt, wil je delen. Dat zie je elke keer terug: met Kerst delen de herders het verhaal van de geboorte van Jezus. Op Goede Vrijdag belijdt de Romeinse hoofdman dat Jezus Gods zoon is. Op Pasen vertellen de vrouwen dat Jezus leeft. En op Pinksteren, het feest wat we vandaag vieren getuigen de discipelen geraakt door het wonder van de vervulling met de Geest van Pinksteren met kracht, met passie, met overtuiging, met liefde en uit de grond van hun hart van Jezus. En dat is precies wat Jezus hen had gevraagd toen Hij naar de hemel ging: "Jullie zullen mijn getuigen zijn", zei Hij. En "Ga dan heen, maak alle volkeren tot mijn discipelen". De zendingsopdracht van Hemelvaart wordt vervuld op het Pinksterfeest. En als dat gebeurt, dan ontstaat ook de gemeente. Die is vrucht van de uitgaande beweging van het evangelie de wereld in. Vanaf het eerste moment, vanaf het eerste Pinksterfeest zijn die beide (de gemeente en de zendingsopdracht onlosmakelijk met elkaar verbonden. De gemeente is per definitie zendingsgemeente. Of, zoals de slogan bij het kroonjuweel van deze Pinksterdienst het zegt: "zending is geen taak van de gemeente, het is haar wezen". De identiteit van de gemeente is dat ze zendingsgemeente is. Een gemeente die haar zendingsopdracht niet vervult is in de Bijbelse zin van het woord geen gemeente! Anders gezegd: geen gemeente zonder zending, en ook omgekeerd: geen zending zonder gemeente. Pinksteren verbindt die beide met elkaar. Vandaar die twee-eenheid in ons kroonjuweel: zendings-gemeente. Die twee-eenheid onderstreept waar het met Pinksteren om gaat: vanuit het persoonlijk geraakt zijn door het wonder van Pinksteren, vanuit de vervulling met de Geest van Pinksteren geldt wat Petrus zei: "wij kunnen niet zwijgen".

Het is geen toeval dat bij het ontstaan van de Vrije Gemeenten in de 19e eeuw juist dit accent één van de kroonjuwelen werd. De Vrije Gemeenten verlieten de toenmalige hervormde kerk. In die kerk was het zendings-elan ver te zoeken en het accent op de persoonlijke geloofskeuze voor en de geloofsverbondenheid met Jezus werd nauwelijks nog verkondigd. In reactie daarop wilden de Vrij Evangelischen deze beide (volgens hen Bijbelse) accenten weer nadrukkelijk een plek geven. Die keuze is ongetwijfeld mede gemaakt door de invloed van de

Brighton-beweging, een Engelse Opwekkingsbeweging die juist ook deze beide elementen sterk benadrukte. Onder invloed van deze beweging veranderden de Vrije Gemeenten hun naam ook: niet langer Vrije Hervormde Gemeenten maar Vrije Evangelische Gemeenten.

Als we vanmorgen nadenken over dit kroonjuweel, als we beseffen dat in de lijn van Pinksteren onze identiteit is dat we zendingsgemeente zijn komt natuurlijk meteen de vraag op: "Hoe doe je dat dan?" Hoe ben je, vervuld van de Geest (zonder kan het niet, zo laat Pinksteren ons zien) getuige van Jezus (Handelingen 1), hoe maak je alle volkeren tot zijn discipelen?(Matteus 28). Op de eerste Pinksterdag gebeurde dat op een manier die aansloot bij de cultuur van toen en bij de situatie van dat moment. De tekenen van wind en vuur trokken de aandacht en een enorme mensenmassa verzamelde zich rondom de discipelen. In die situatie deden de apostelen wat paste bij die situatie en dit moment: ze vertelden met woorden over het heil in Jezus. Een manier die geen blauwdruk is of voorschrift van een aanpak voor alle tijden en in elke situatie. Juist niet! Op het eerste Pinksterfeest wordt een manier toegepast die aansloot bij toen. En daarmee leert Pinksteren ons: niet het kopiëren van de aanpak van toen, maar de uitdaging aangaan om te zoeken naar een manier om gestalte te geven aan onze zendingsroeping die aansluit bij de situatie waarin we ons bevinden en die past bij de tijd van vandaag. En dat betekenen: nu een andere aanpak dan op de eerste Pinksterdag.

En welke dan de aanpak in onze geseculariseerde samenleving, waarin heel veel mensen los van God leven, zou moeten of kunnen zijn, dat is een spannende vraag. De situatie waarin we vandaag zendingsgemeente zijn wordt treffend getekend in het voorbeeld van een groep studenten die als evangelisatieactie in hun stad posters ophingen met de slogan: "God is niet dood, Jezus is de weg". Op één van de posters was na een paar dagen het woordje "niet " en het woordje "de" doorgestreept. En toen stond er wat heel veel mensen geloven: "God is dood, Jezus is weg." Hoe ben je getuige van Jezus in de ontmoeting met mensen die die overtuiging hebben? Dat dat niet vanzelf gaat blijkt ook wel uit een ander praktijkvoorbeeld. Aan een jonge man die zelf het geloof in God had losgelaten en woonde in een dorp waar veel mensen kerkelijk betrokken waren werd de vraag gesteld: "is er niet één van deze mensen die iets heeft waarvan jij denkt: had ik het maar?". Een prachtige vraag natuurlijk. Immers, daar gaat het om in onze zendingsroeping: dat andere mensen iets zien bij ons en denken: "had ik het maar". De jonge man dacht heel serieus na en zei toen: "Ik ken er niet één, volgens mij hebben ze niks". Dat is natuurlijk niet waar. Die mensen hadden van alles met Jezus maar die jonge man zag het dus niet. Een voorbeeld wat de vraag stelt: getuige-zijn, hoe doe je dat? En vooral: hoe doe je dat anno 2024?

De uitdrukking: "getuige-zijn" geeft een belangrijke aanwijzing. Die uitdrukking wordt ook gebruikt in de rechtspraak. Een getuige is iemand die vertelt wat hij heeft gehoord en gezien. Niets meer en niets minder. Daar gaat het dus om: dat we vertellen wat we van Jezus hebben gehoord en gezien. En wat Hij liet horen en liet zien heeft Jezus zelf heel kernachtig samengevat toen Hij zei: "De Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden maar om te dienen". In die woorden klinkt het hart van onze zendingsroeping: in wat we zeggen, in wat we doen en vooral in wie we zijn die dienende houding van Jezus laten zien.

In de Bergrede (Matteus 5, 6 en 7) zegt Jezus heel scherp wat dat betekent: "laat zo je licht schijnen voor de mensen dat ze je goede woorden horen en eer bewijzen aan je Vader in de hemel". (Matteus 5 vers 16) Daar gaat het om??!!.....Nee dus. Zo zegt Jezus het niet. Niet: "je goede woorden horen" maar: "Je goede daden zien". Wij denken als het over zending gaat vaak vooral aan woorden. Maar Jezus zegt in de Bergrede: goede daden laten zien, dat is waar het om gaat. Dat wordt gevraagd. Want als we dat doen zullen mensen God gaan verheerlijken en leren ze Hem kennen. Zending is: laten zien wie God is. En dat blijkt niet alleen door de woorden die je spreekt, maar ook en vooral door de daden die je doet. Die gedachte dat het om daden gaat kom je vaker tegen in de Bijbel (denk aan de Jacobusbrief) en kom je ook in de Bergrede tegen. In Matteus 7 zegt Jezus: "niet ieder die roept Heer, Heer, niet ieder die in de naam van Jezus allerlei tekenen en wonderen heeft gedaan, maar die doet de wil van de Vader in de hemel" (Matteus 7 vers 21 en 22). En diezelfde Bergrede eindigt (Matteus 7 vers 24 t/m 29) met de bekende gelijkenis van het huis op de rots en het huis op het zand. Ooit gerealiseerd wat het verschil is tussen de beide bouwers? Beide hebben wel de woorden van God gehoord. Maar de bouwer van het huis op de rots staat voor degenen die de woorden van God horen en er naar handelen. Dan "staat" je huis van geloof. En de bouwer van het huis op het zand heeft de woorden van God wel gehoord maar er niet naar gehandeld. En dat huis van geloof stort als een kaartenhuis in elkaar. Zo belangrijk is het dus dat je de woorden

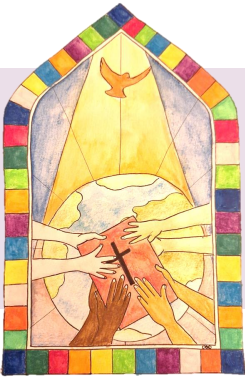
van God hoort en doet. Dat brengt mensen tot geloof. En wie hoort maar niet doet ..... dat drijft mensen bij kerk, geloof en God vandaan.

Wat de gedachte van horen en doen concreet betekent, wat zending is en van ons vraagt, dat blijkt heel duidelijk uit het verhaal over Dorkas in Handelingen 9. Een heel eenvoudige vrouw. Iemand zoals u, jij en ik zijn. Maar wat een geweldige betekenis heeft deze eenvoudige vrouw voor haar omgeving. De invloed en de zegen van de eenvoudige dingen die ze doet is heel groot. Wat deze vrouw gezegd heeft wordt niet verteld. Misschien was ze een vrouw van weinig woorden. Maar hoe dan ook, blijktbaar is dat niet zo belangrijk. Maar wat ze doet, dat maakt haar zo betekenisvol. Handelingen 9 vertelt dat. Ze deed veel goeds, ze gaf aalmoezen, later blijkt dat ze vooral kleding maakte voor wie dat zelf niet had en niet kon kopen. Een vrouw die zich ontfermt over mensen in hun armoede en in hun kwetsbaarheid. Voor hen deed ze wat ze kon en gaf ze wat ze had. En daardoor betekende ze enorm veel. Dat wordt overigens pas duidelijk wanneer ze gestorven is. En dat zegt misschien ook wel heel veel. Soms weet je zelf niet of ben je jezelf niet bewust hoeveel wat je doet betekent voor een ander. Dat blijkt soms pas veel later, dat weet je zelf soms nooit, dat blijkt soms pas als je er zelf niet meer bent.

Wat gebeurt in dit verhaal laat vooral één ding zien. Dorkas is onmisbaar. Een vrouw die niet gemist kan worden. Die van grote betekenis is geweest, juist in de "gewone" dingen die ze deed. Dat blijkt als Dorkas sterft. Dan wordt Petrus ingeschakeld. En dat is natuurlijk niet zonder reden. In de verzen voorafgaand aan wat we lezen uit Handelingen 9 wordt verteld hoe Petrus een verlamde geneest. En mede doordat de mensen dat gehoord hebben besluiten ze om Petrus te roepen, in de hoop dat hij iets kan doen. Want één ding is duidelijk: Dorkas kan absoluut niet gemist worden. Hoe belangrijk deze vrouw is geweest blijkt ook als Petrus is gearriveerd. Huilend en intens verdrietig laten de mensen de kleding zien die Dorkas voor hen heeft gemaakt. Daarin betekende ze zoveel. Maar het meest duidelijk dat Dorkas in haar eenvoudige doen van zo grote betekenis was blijkt wel doordat zij uit de dood wordt opgewekt. Dat is nogal wat. Wat zegt dat eigenlijk? Waarom gebeurt dat? Weet u, als in de Bijbel een dode wordt opgewekt, dan is dat altijd een teken, dan zegt dat iets. Als Jezus een dode opwekt (dat doet Hij tot drie keer toe) dan laat Hij daarmee zien dat Hij sterker is dan de dood en de dood overwint. Als Jezus een dode opwekt, is dat een Teken van Pasen. En als Dorkas uit de dood wordt opgewekt, is dat dus ook een sprekend teken! Dat laat zien: wat deze vrouw doet, in alle eenvoud er zijn voor mensen in hun kwetsbaarheid, zo hulp bieden, dat is iets wat nooit mag sterven, dat is iets wat nooit mag stoppen. Dat moet doorgaan. Die hulp biedt wat mensen nodig hebben in hun concrete situatie. En vooral: door te doen wat Dorkas deed laat je zien wie Jezus is: de dienaar die in de concrete situatie van de ander geeft wat nodig is. En waar mensen zo helpen, daar komen mensen tot geloof. Daarmee eindigt het verhaal van Dorkas: velen komen tot geloof. Daar loopt het verhaal wat begint met de eenvoudige daad van het kleding maken op uit.

Daarom dit verhaal in deze Pinksterdienst. Daarom dit verhaal bij dit kroonjuweel. Daar waar we helpen vanuit dienstbaarheid, hoe eenvoudig ook, daar zijn we in de wereld zoals Jezus was. En als we zijn in de wereld zoals Jezus was, dan zien mensen onze daden en zien ze in onze daden de grote Dienaar en leren ze Hem kennen. Wat een zendingswonder, wat een Pinksterwonder. Laat zo jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.

Amen.

Gesprekspunten

n.a.v. dit Kroonjuweel

1. Wat heeft je in deze dienst/deze brochure aangesproken, geraakt, uitgedaagd, verrast?
2. Reageer eens op de uitspraak: "wat je raakt wil je delen". Wat beweegt je om actief te zijn in zending/evangelisatie/diaconaat? Raakt het Evangelie van Pinksteren je persoonlijk? En wat betekent voor jou het vervuld zijn/worden met de Heilige Geest?
3. Reageer eens op de uitspraak: "geen gemeente zonder zending, geen zending zonder gemeente"
4. Kom je het gesecculariseerde denkpatroon (God is dood, Jezus is weg) ook zelf tegen? Hoe, waar, op welke manier? Wat doet dat met je? Daagt het je uit of geeft het juist een gevoel van onmacht en verlegenheid?
5. Herken je het gevoel dat je er niet in slaagt om aan anderen over te brengen wat je "hebt" in en vanuit het geloof? Deel verlegenheden (het lukt voor je gevoel niet) en ontdekkingen (hoe/wanneer gebeurde er wel iets?)
6. In de dienst/in deze brochure wordt sterk benadrukt dat zending vooral een kwestie is van daden en van doen. Diverse Bijbelfragmenten onderstrepen die gedachte ook. Deel je dat accent of vind je het (te)eenzijdig en mis je het accent van het verkondigen (zoals op de eerste Pinksterdag)? Reageer daarop vanuit je eigen beleving en vanuit het perspectief van de cultuur van de 21^e eeuw.
7. Als toelichting bij het kroonjuweel van vanmorgen staat: zending is geen taak van de kerk, het is haar wezen". (haar identiteit zou je ook kunnen zeggen). Ben je door deze dienst/deze brochure in die opvatting bevestigd of denk je daar toch anders over?
8. Wat is vanuit deze dienst/deze brochure voor jou persoonlijk je belangrijkste leerpunt? En wat is vanuit deze dienst/deze brochure een belangrijk aandachtspunt voor onze gemeente in het gestalte geven aan onze zendingsroeping?

Dit is deel 4 van 5 brochures die gaan over de kroonjuwelen. Deze brochure wordt aangeboden door :

**Vrije
Evangelische
Gemeente**
Zwolle